

Evidensbasert praksis og ryktespredning i ekkokamre

Å benekte et folkehelseproblem fremmer ikke faglig kvalitet.

TEKST

Eivind Meland

PUBLISERT 30. september 2024

EMNER

foreldrefremmedgjøring

foreningskritikk

foreldrefiendtlighet

Evidensbasert praksis

President Håkon Skard og visepresident Arnhild Lauveng (2024) argumenterer i sitt tilsvar til mitt innlegg om Psykologforeningens sensurbehov (Meland, 2024) med at konferansen om foreldrefremmedgjøring (FF) ikke ville ha blitt godkjent i dag på grunn av manglende faglig kvalitet. De henviser til at dette er i tråd med å fremme evidensbasert praksis.

Diverse opprop som kilde

Evidensbasert eller -informert praksis krever etter mitt syn å kritisk vurdere den empiriske forskningen om den destruktive foreldreatferden FF utgjør. Det er ikke nok å henvise til motstandere av begrepet og konkludere med at foreldrefremmedgjøring er «pseudovitenskap», slik Skard og Lauveng langt på vei gjør. Å delta i ekkokamre på denne måten har ingenting med evidensbasert fagutøvelse å gjøre.

Dessverre har det utviklet seg en praksis hvor benektere av FF siterer hverandre og skaper et inntrykk av at begrepet savner empirisk grunnlag. Denne formen for akademisk «ryktespredning» er også empirisk undersøkt i en studie som ble presentert under den nevnte konferansen (Bernet & Shenmeng, 2022).

Benekter et problem

Vi som arrangerte konferansen, prøver å forstå hva som kan motivere til å benekte et stort folkehelseproblem som vi mener rammer hundretusener barn og foreldre i vår tid. Konseptuelle motsetninger burde i hvert fall ikke stå i veien for å skape dialog og gjensidig forståelse. Virginia Griffin, én av foredragsholderne på konferansen, deltar sammen med fire andre i AFCC (Association of Family and Conciliation Courts) i USA, hvor de rydder i begrepene og prøver å finne felles forståelse. En annen deltaker i AFCCs arbeid, Robert Simon, som er kritisk til sider ved FF-teori, deltok også på konferansen som foredragsholder og dialogpartner.

I Norge har en av kritikerne av FF-teori, Jan Stokkebekk, tatt sin ph.d.-grad på analyser av foreldre som står i langvarige konflikter (Stokkebekk, 2022). Her beskriver han den samme dynamikken som FF-begrepet tar utgangspunkt i. Han advarer mot at myndighetsorganer som barne-, familievern og rettsvesen kan fungere dysfunksjonelt ved at de anerkjenner kun den ene part i slike konflikter og psykopatologiserer den andre part. En slik beskrivelse er «spot on» når det gjelder mange av foredragene som ble holdt under konferansen.

At Psykologforeningen ved Skard og Lauveng forteller at slike tema mangler faglig relevans og er uten evidens, i en slik grad at de vil kansellere psykologers mulighet til å skaffe seg kunnskap om dette, er utrolig. Det har i hvert fall lite med kunnskapsbasert praksis å gjøre.

Merknad: Forfatteren er medlem av Foreningen 2 Foreldre og Mannsforum, samt styreleder i PASG (Parental Alienation Study Group) Norge

TEKST

Eivind Meland

KONTAKT: eivind.meland@uib.no

+ Vis referanser

Bernet, W. & Shenmeng, X. (2022). Scholarly rumors: Citation analysis of vast misinformation regarding parental alienation theory. (5), 231-245.
<https://doi.org/10.1002/bsl.2605>

Meland, E. (2024, 11. september). Psykologforeningens sensurbehov.
<https://psykologtidsskriftet.no/debatt/2024/09/psykologforeningens->

sensurbehov

Skard, H. K. & Lauveng, A. (2024, 25. september).

<https://psykologtidsskriftet.no/debatt/2024/09/evidensbasert-praksis-er-ikke-sensur>

Stokkebekk, J. (2022).

[Doktorgradsavhandling, Universitetet i Bergen]. Bergen Open
Research Archive. <https://hdl.handle.net/11250/2996343>